

NICULINA GHEORGHITĂ

*Credințele noastre
crează realitatea
noastră*

GHID PRACTIC
DE PSIHOLOGIE CUANTICĂ

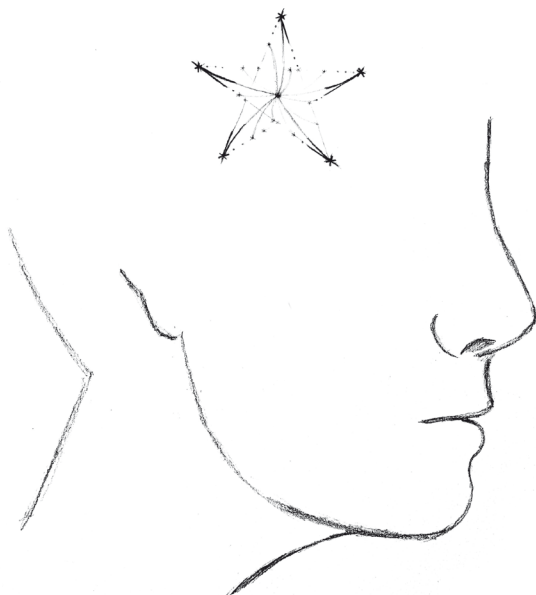
TRILOGIA CREDINȚEI

CUPRINS

Mulțumiri.....	5
Prefață	7
Introducere.....	11
CAPITOLUL 1: „La început a fost Cuvântul...”	15
CAPITOLUL 2: Programarea copilului în primii șapte ani de viață	23
CAPITOLUL 3: Plasticitatea cerebrală și sănătatea creierului	41
CAPITOLUL 4: Credința noastră mută munții ignoranței și ai limitărilor	53
CAPITOLUL 5: Credința, forța cu care transmiți o informație	61
CAPITOLUL 6: Credințele noastre creează realitatea noastră	77
CAPITOLUL 7: Ești creatorul realității tale	95
ANEXĂ: Afirmații utile	107
Bibliografie	109

CAPITOLUL 1

*„La început a fost
Curântul...”*

Avem acest mesaj încă de la începutul Cărții Sfinte. Întrebându-mă mereu care este reala semnificație, în sfârșit, cred că am ajuns la înțelegerea acestui verset. Vă voi împărtăși ce am experimentat, ce am trăit și felul în care am văzut cum fiecare cuvânt se transformă în realitate. Noi, oamenii, suntem conștiință, tot ce este în jurul nostru este energie, iar colapsarea energiei – adică materializarea – depinde de intenția (credița) conștiinței, adică a omului. Prin gând noi dăm direcție energiei, iar prin cuvânt deschidem și intrăm pe un flux de conștiință al materializării.

De fiecare dată când rostești un cuvânt, primul care aude cuvântul ești chiar tu. Când te-ai auzit, informația intră în creierul mijlociu, adică în mijlocul capului și de acolo, prin subconștient, se face legătura între ce spui și crearea realității a ceea ce ai spus. Astfel, când auzi un cuvânt, la nivel neurologic se întâmplă niște fenomene și creierul secretă anumiți

neurotransmițători prin care corpul începe să trăiască ce ai auzit. Adică dacă spui că ești genial, se vor face niște conexiuni neurologice prin care vei deveni genial prin diverse soluții, idei noi și magnifice pentru tine și pentru alții.

În momentul în care rostești un cuvânt distructiv de genul: „sunt sărac”, „nu am”, „nu pot”, „nu am nicio șansă” etc., subconștientul tău va crea oportunitățile ca să trăiești ceea ce ai spus. Deci cuvântul este cel care deschide ușa unui flux de conștiință pe care vei merge. Fiecare cuvânt activează o anumită zonă din creier. Prin folosirea unui cuvânt, în funcție de frecvența lui, se transmite informația de la o rețea neuronală la alta. Adică dacă frecvența este de dimensiunea a șasea, informațiile și conexiunile care se formează între rețelele neuronale sunt pe frecvența a șasea, și în funcție de frecvență, colapsăm energia și o transformăm în materie.

În creier avem o glandă care se numește glanda pituitară. Este prima glandă care se formează la făt după ce ovulul și spermatozoidul s-au conectat. Această glandă este foarte importantă, deoarece fără ea corpul fizic nu funcționează. Ea emite cei șapte hormoni sacri. Acești hormoni sunt potențiale codificate ale ființei umane. Aceste potențiale din hormoni se activează prin frecvența cuvântului rostit.

Cuvintele rostite determină crearea unor rețele neuronale care, la rândul lor, dacă sunt activate

suficient timp devin atitudine. Astfel, fiecare atitudine pe care o manifestăm este masca unor substanțe chimice pe care le avem în corpul fizic.

Atunci când folosim cuvinte cu vibrație distructivă și intrăm pe un flux cu o frecvență mai coborâtă, prin autocorectare avem posibilitatea să schimbăm fluxul pe care suntem și să intrăm pe unul de o frecvență ridicată sau constructivă pentru noi. Ne putem răzgândi și schimba fluxul într-o clipă cu ajutorul poziției de observator, adică ajutându-ne de întrebarea: „Chiar vreau eu să fac asta cu adevărat?”. Adică fac asta pentru că vreau eu, sau pentru că vor alții, pentru că trebuie, pentru ce va zice lumea, etc.? Cred că ați trăit și voi, așa cum am trăit și eu, făcând anumite lucruri doar pentru că voia cineva din exteriorul vostru, sau ca să fie bine, sau ca să fiți apreciați de alții, sau ca să vă demonstrați vouă și altora că puteți, iar după un timp s-a demonstrat că nu a fost bine nici pentru voi, nici pentru ceilalți. Atunci când faci ceva doar pentru exterior, tu de fapt calci pe tine, pe nevoile și dorințele tale, și asta duce la un consum energetic imens, deoarece tu nu mai ești conectat la tine când faci ceva ce nu este în concordanță cu ce vrei tu. Este ca și cum nu ești acasă, te plimbi prin exteriorul casei tale și nu te poți sfătui tu cu tine, nu te poți energiza tu de la casa ta, nu te poți bucura tu de ce realizezi. Probabil cunoașteți acest sentiment și acele păreri de rău de după aceea.

Atunci când vrem ceva, este extraordinar de important cum formulăm dorința. Subconștientul nostru nu cunoaște negația, el preia ceea ce spunem ca fiind ceea ce vrem. Așa că este foarte important ca dorința pe care o vrem împlinită să o formulăm în termeni afirmativi, ca și cum deja avem acel ceva. Până și la nivel cerebral funcționează legea liberului arbitru, și anume:

Mergeți și experimentați, dar nu uitați că oricând vă puteți răzgândi.

Adică oricând, prin propria alegere, ne putem reaseza pe o altă frecvență a altui flux de conștiință. De noi depinde crearea realității noastre și totul pleacă de la cuvântul care deschide poarta materializării.

Dumnezeu a lăsat soluții de rezolvare a diverselor oportunități sau probleme, peste tot în noi și în afara noastră. Se spune că: **„nu există probleme, ci oameni care nu văd soluțiile”** din cauza credințelor false pe care le au. Astfel, totul se întâmplă conform credințelor noastre. S-a descoperit științific că nu putem vedea ceva dacă mintea noastră nu crede că acel ceva poate exista. De aceea, creierul uman este instrumentul prin care creăm mintea, iar mintea este câmpul prin care noi creăm realitatea. Ea este servitorul spiritului, dar pentru a o putea utiliza la parametrii optimi, important este să o disciplinăm.

Disciplina efectuată un anumit timp fizic (douăzeci și una de zile) va crea o rețea neuronală căreia i-ai dat energie și pe care ai configurat-o prin intenție, iar după ce acea rețea neuronală este creată, se menține în lobul frontal – care este „dirijorul creării realității noastre”- prin concentrare, și în scurt timp apare materializarea a ceea ce ne dorim sau am intenționat în realitatea noastră. Așa cum am mai spus, ceea ce ții în lobul frontal drept concentrare se va manifesta în plan concret ca materializare, în funcție de cât de mult îi dai atenție, susținere și focus. Prin cuvânt, tu transmiți intenția dorinței tale lobului frontal. Iar prin comportamentul tău congruent cu ceea ce ai rostit se concretizează intenția.

În rugăciunea Tatăl nostru este un verset care spune: „*precum în cer, așa și pe pământ*” – adică așa cum e la nivel cerebral, așa este și în corpul fizic. Cu alte cuvinte, orice gândim, aceea vom trăi și vom experimenta. Tonul creării realității pleacă de la nivel cerebral, continuă prin rostirea cuvântului a ceea ce vrem și sfârșește prin materializarea în planul concret, fizic.

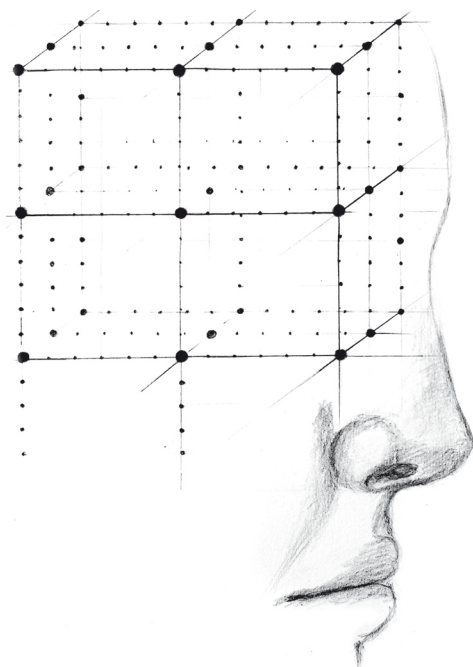
În concluzie, cuvântul are diverse frecvențe. Cu cât frecvența este mai înaltă, constructivă, potențatoare, cu atât creierul transmite impulsul spre structura noastră ADN, iar transformarea noastră se vede în exterior prin atitudinea și manifestarea noastră. Idem, cu cât frecvența este mai coborâtă și

ține de personalitatea limitată, cu atât suntem mai departe de Sinele nostru Divin și accesăm fluxuri de conștiință cu vibrație joasă, iar manifestarea noastră este asemenea. Ceea ce ne arată faptul că „la început a fost cuvântul...” este un indicator a ceea ce materializăm și trăim.

Așa este și așa să fie!

CAPITOLUL 2

Programarea copilului în primii șapte ani de viață

„Dumnezeu a făcut omul după chipul și asemănarea Lui”. Astfel, fiecare om poartă în el chipul lui Dumnezeu, manifest sau nu.

Fiecare copil înseamnă participarea omului la Creația Domnului. O repetare a Chipului Divin. Acest lucru semnifică nu numai participarea la formarea structurii fizice, cum se înțelege în mod curent, ci formarea entității ca întreg. Formarea corpului fizic al copilului nu este un proces care poate fi dirijat conștient; aceasta se realizează prin procese subconștiente, atât ale entității care vine, cât și ale trăirilor și atitudinilor părinților din preajma fătului. Ceea ce prea puțin se cunoaște este faptul că aportul părinților la crearea copilului este infinit mai subtil și posibilitățile de influențare a caracterului, a destinului și a sănătății viitorului copil sunt practic mult mai mari decât s-ar bănuși.

Fiecare copil este o entitate de sine stătătoare, o personalitate care se afirmă din primele ceasuri

de viață, fapt bine cunoscut de medicina clasică. Entitatea vine, de fapt, în acest plan material, fizic, având un anumit caracter și un anumit parcurs al destinului stabilit pentru existența care abia își începe viața terestră, determinată de anumite Legi Universale. Acest caracter, precum și acest destin, pot fi ameliorate sau agravate în două moduri:

- Prin acțiunea și lucrul conștient al entității înseși, atunci când devine suficient de matură pentru a acționa.
- Prin acțiunea, faptele, gândurile și atitudinile părinților, înainte și în timpul sarcinii, precum și după nașterea copilului.

Primul proces este în genere cunoscut și acceptat. Cel de-al doilea, de o importanță covârșitoare, este mult mai puțin studiat și prea puțin conștientizat ca semnificație strategică a acestui proces asupra viitorului umanității în genere. Mereu se repetă: „copiii sunt viitorul națiunii”. *Se pune problema, însă, ce facem noi în mod practic pentru aceasta?* Fiecare părinte poate lucra în acest sens.

Codul genetic al copilului este o combinație (deloc aleatoare) a codurilor genetice ale părinților. Adesea se afirmă: „seamănă cu tatăl, este sufletist ca el!”. Deci nu se moștenește doar formația fizică (ochii, părul, nasul), ci și caracterul, gesturile, etc.